

Sygn. akt I CSK 5976/22

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa P. K.

przeciwko Gminie K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym 18 stycznia 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z 14 grudnia 2021 r., sygn. akt I ACa 573/20,

1. odrzuca skargę kasacyjną;

2. zasądza od P. K. na rzecz Gminy K. kwotę 7500 (siedem tysięcy pięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Powód P. K. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 14 grudnia 2021 r., zaskarżając ten wyrok „w części”, wnosząc o uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu Apelacyjnego, jak również poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 27 czerwca 2019 r. w części oddalającej powództwo co do kwoty 2 286 407 zł.

W odpowiedzi na skargę pozwany wnosił o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. wskazanie, czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany (pkt 3).

Skarżący – wbrew jednoznacznej treści art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. – nie określił w sposób precyzyjny zakresu zaskarżenia. Nie stanowi go bowiem stwierdzenie „składałam skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu [...] w części i wnoszę o:” (k. 1 skargi kasacyjnej). Z tak sformułowanego zakresu zaskarżenia nie wynika, w jakim zakresie orzeczenie zostało zaskarżone. Należy zwrócić uwagę, że wyrok Sądu Apelacyjnego zapadł na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego, który oddalił powództwo w całości. Natomiast zaskarżonym wyrokiem Sąd drugiej instancji częściowo uwzględnił apelację, zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji i zasądził kwotę 1 426 657,11 zł, oddalił powództwo w pozostałej części, orzekł o kosztach procesu w pierwszej instancji, oddalił apelację z pozostałym zakresie i rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego. W tym stanie rzeczy wskazanie, że wyrok ten jest zaskarżony „w części”, niczego nie wyjaśnia.

Tymczasem określenie zakresu zaskarżenia w skardze kasacyjnej musi być precyzyjne i nie może budzić wątpliwości, bowiem wyznacza ono granice zaskarżenia i wraz z podstawami kształtuje zakres rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna powinna być tak zredagowana, aby nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych, a zakres zaskarżenia i jego wnioski nie mogą być ustalane przez Sąd Najwyższy na podstawie wykładni użytych przez skarżącego sformułowań. Znaczenie tych wymagań i bezwzględny obowiązek precyzji w oznaczaniu zakresu zaskarżenia i wniosków skargi powoduje, że braki skargi w tym zakresie nie podlegają usunięciu w ramach procedury naprawczej stosowanej przy usuwaniu braków formalnych (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15).

Nie można przy tym przyjąć, że zakres zaskarżenia odpowiada zakresowi wniosku kasacyjnego o „uchylenie zaskarżonego orzeczenia [...], jak

i poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego [...] w części oddalającej powództwo co do kwoty 2.286.407 zł” (k. 1 i 2 skargi kasacyjnej). Zakres tego wniosku nie może być ani utożsamiany z zaskarżeniem orzeczenia w określonej części, ani uzupełniany założeniem, że zakres żądanego uchylenia odpowiada wskazanemu przez stronę zakresowi zaskarżenia orzeczenia skargą kasacyjną, tym bardziej wobec złożoności zaskarżonego orzeczenia oraz zaskarżenia go jedynie w niejasnej części. Określenie zakresu zaskarżenia oraz wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia stanowi bowiem przedmiot odrębnych wymogów formalnych skargi kasacyjnej, co oznacza, że strona powinna w obu tych kwestiach odrębnie sformułować własne stanowisko (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 września 2020 r., V CSK 116/20).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną a stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.